

den Fordel, som ligger i Sammenstødet, saa maa det erindres — som ogsaa det ærede Medlem, der talte derom, antydede — at disse Forhold med Sammenstødet ikke ville komme til at spille nogen synlig Rolle i Fremtiden, men at det er Hurtigheden, det kommer an paa. Det ærede Medlem gjorde meget rigtig opmærksom paa, at naar der ingen Sadel var, var der heller ikke nogen Oppatning; det kan være, at det var en Fordel ved den omtalte Vejlighed, at der den Gang ikke var saa megen Vægt paa Hestene. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal om Hestene. Jeg tror, at der ikke er nogen til Stede her, som kender mig, der tvivler om, at jeg har al mulig Interesse for den danske Hestavl, og navnlig Interesse for, at vi saa meget som muligt kunne komme til at bruge danske Heste i Militæretaten; men det, som der dog fortrinsvis fra Krigsministeriets Side maa lægges Vægt paa, er, at vi saa Heste, som kunne tilfredsstille de Krav, som maa stilles. Den ærede Ordfører mørede sig en lille Smule over, at jeg havde stillet Cyklisten og Brevduer sammen. Det ligger dog ikke saa ganske fjært, thi begge Dele ere jo udbillede af Sport. Cykleridning er jo en Sport og Brevduedresning er det ogsaa, og begge Dele har man nu søgt at tage i Militæretatens Tjeneste. Det ligger altsaa ikke saa overordentlig fjært at stille disse to Ting sammen; thi Forstøtten er jo dog kun, at det ene bruges til Befordring af Breve gennem Luften, og det andet til Befordring af Mennesker paa Jorden. Det er jo nok en Del Forstøt, men en Sammenstilling af disse Ting forekommer mig dog ikke at være saa besynderlig. Med Hensyn til Geværfabrikken giver jeg den ærede Ordfører Ret i, at hvis man havde opstillet en Fabrikation af noget, som man i og for sig ikke havde Trang til, blot for at holde en Fabrik i Gang, vilde det være absurd. Det indrømmer jeg ganske vist, det bør man ikke; men det er jo ogsaa meget langt fra, at noget saadant er Tilfælde. Vi ere jo ikke videre med Fabrikationen af Geværer, end at vi have faaet den første Anskaffelse; men vi maa dog efterhaanden komme dertil, at vi have et saadant Antal, at ogsaa Forstøtningen kan faa Geværer af samme Art som dem, de nu en Gang ere uddannede i Brug af, nemlig Geværet af 1889. I Principet giver jeg den ærede Ordfører Ret i denne Betragtning. Den ærede Ordfører talte dernæst om Havnebatterierne, som ogsaa ere nævnte af andre, og fremhævede hyderlige den store Forstøt, der var paa, om de kom frem efter

Kjøbenhavns Befæstning, eller om de vare komne frem før denne. Ja, for en politisk Betragtning er der naturligvis en stor Forstøt, men det er jo heller slet ikke den, jeg har gjort gældende. Det, jeg gør gældende her, er kun Batteriernes Betydning for Forsvaret, bortset fra politiske Hensyn. Andre Opgaver har jeg ikke her, og det forekommer mig, at Betydningen bør undersøges i og for sig uden Hensyn til det politiske. Men hvis man vedblivende vil gøre det gældende, kan jeg naturligvis ikke sige noget dertil. Det samme gælder paa en vis Maade ogsaa Gendarmerikorpset. Dette kan betragtes baade med Hensyn til den Nytte, det gør som Politii, og med Hensyn til den Maade, hvorpaa det i sin Tid er kommen frem af politiske Grunde. Naar jeg sagde, at det var en populær Institution rundt omkring i Landet — og det fastholder jeg — saa talte jeg kun om Institutionen, saaledes som den bruges nu, og saaledes som den opfattes af Folket, som nu ikke længer stærkt gøre det politiske Hensyn gældende. At man derimod kan gøre et saadant Hensyn gældende, hvorved man navnlig ser paa den Maade, hvorpaa Korpset blev bragt til Veje, og paa det Tidspunkt, da dette skete, er en ganske anden Sag, og naar den ærede Ordfører undrede sig over mine Udtalelser og mente, at man i Øjeblikket ogsaa fra Regeringens Side inarest var stemt for at bringe dette Spørgsmaal ud af Verden i en nær Fremtid, giver jeg ham ganske Ret. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hvis det i den Grad er hensigtsmæssigt at ophæve Gendarmerikorpset, kunde jeg ogsaa være med til at ophæve det, jeg sympatiserer ikke med at have Gendarmerikorpset paa mit Budget. Jeg tror, at det er en overordentlig fortræffelig Institution, som gør særdeles megen Gavn for de Penge, som den koster, men i og for sig vilde jeg gerne gaa med til at ophæve den. Jeg har nemlig i og for sig ikke den Opgave at tilvejebringe et Statspoliti eller et Landpoliti, det kan jeg ganske give det ærede Medlem Ret i. Det kan være, at man vil komme til en saadan Betragtning, det ved jeg ikke; men i alt Fald skal jeg som Krigsminister ikke lægge nogen Hindring i Vejen. Jeg har vistnok ofte antydet her, at det ikke er nogen Lettelse for mit Budget, at jeg har dette Gendarmerikorps derpaa. Men jeg har i øvrigt glædet mig over, at jeg i sin Tid har været med til at oprette det, og jeg har glædet mig over, at vi have faaet et saa godt Politii ud deraf. Det har været tilfredsstillende, navnlig for de Mænd, som have sat Sagen i Scene; men som Krigsminister interesserer jeg mig jo ikke særlig for Politii-